

spørge den højtærede Minister, om han finder, at de Beparelser, der er opnaaet, virkelig er Offeret værd, og hvorfor man da er vejet tilbage for andre Sammenlægninger, som ud fra det Synspunkt, Ministeren har anlagt, var lige saa berettigede som den, der blev foretaget her. Jeg antager, Ministeren vil svare mig, at hvor Menighedsraadene staar fast sammen, der bøjer man sig for Folkevillien, men hvor det ikke var Tilfældet, der maatte man slaa ned. Jeg kunde nu tænke mig noget andet; jeg kunde tænke mig, at der var andre, der skulde have en lille Blomst i Knaphullet. Det er jo dette høje Tings Medlemmer bekendt, at der var nedsat en Kommission til at behandle hele dette Spørgsmaal, og hvis jeg husker rigtigt, var Departementschefen i Kirkeministeriet Formand for Kommissionen. Nu er jo Husfred en god Ting, man gør meget for at opnaa Husfred, og jeg kunde tænke mig, at Lundforlund og Gjerlev er blevet ofret paa Husfredens Alter. Forholdet var nemlig dette, at Menighedsraadet fastholdt sit Standpunkt under de første Forhandlinger — og maa jeg føje til, at disse Forhandlinger stod paa i ikke mindre end 3 Aar —, og i al den Tid var Sognene uden egen Præst. Jeg saa i Bladene for nogen Tid siden, at der var et Sogn, paa Færøerne tror jeg det var, som i 4 Aar ikke havde haft nogen Præst; jeg tænkte den Gang: Man behøver ikke at gaa saa langt, man behøver blot at gaa til det velkultiverede, veldyrkede Vestsjælland, der kan man ogsaa finde et Sogn, som er blevet behandlet paa den Maade. I 3 Aar stod vi uden egen Præst, og til sidst gav Menighedsraadet en lille Indrømmelse, idet man ved sidste Indstilling skrev, at hvis man kunde gavne den danske Folkekirke i sin Helhed, kunde man tænke sig at gaa ind i en Forhandling om en anden Ordning. Men man har aldrig nogen Sinde villet bifalde Tanken om Tresognsembeder. Det har man været imod hele Tiden, og man vidste i Ministeriet, at man var meget imod det. Men for denne Imødekommenhed blev de smaa Sogne dernede straffet, og jeg synes, at den højtærede Kirkeminister ikke har gavnet, men snarere skadet Folkekirken ved dette, og jeg vil meget henstille til den højtærede Minister, at han ved første Lejlighed gør den Uret god igen, som er tilføjet disse Sogne dernede.

Maa jeg lige bemærke i Anledning af det ærede Medlem Hr. Jens Jensens Udtalelser om Jagtloven, at jeg vil gerne ogsaa føje mit Ønske til, at der maa komme

en Revision af denne Lov, som af mange føles som en Uretfærdighed. Jeg tiltræder ogsaa ganske de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Olufson fremsatte om Mærkning af dansk Honning.

Til den højtærede Minister for offentlige Arbejder har jeg et Par lokale Anmodninger. Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for de Forbedringer, som alt er indført i Toggangen paa Strækningen København—Korsør. Men jeg tror, det vilde være i Statsbanernes Interesse, om man vilde foretage endnu en lille Forbedring. Jeg tænker her paa Togene Nr. 3 og 49, som kører igennem til Korsør uden at standse. Hvis den højtærede Minister vilde foranledige, at disse to Tog standse i Slagelse, vilde den vestsjællandske Befolkning faa Adgang til den tidlige Forbindelse til Fyn og Jylland, og tillige vilde der blive en Natforbindelse fra København, der sikkert vilde blive benyttet af mange, saaledes at det ogsaa rent forretningsmæssigt set for Statsbanerne vilde blive en Gevinst. Jeg er overbevist om, at mange private Automobilejere, især i Vintermaanederne, vilde foretrække Toget som Befordringsmiddel i Stedet for Automobil. Som det er nu, skal man enten benytte Automobil eller overnatte, hvis man har et Ærinde at udrette i Hovedstaden om Aftenen. Jeg vil tilføje, at det kun vil blive en ringe Udgift for Statsbanerne at lade Togene standse ved Slagelse, da Stationspersonalet dernede alligevel er til Stede paa Stationen. Jeg vil bede den højtærede Minister tage denne, som jeg synes, rimelige Henstilling under velvillig Overvejelse.

Et andet Spørgsmaal, jeg ønsker at henstille til den højtærede Ministers Overvejelse, er at lade Post- og Telegrafbygningen i Slagelse blive i Byens Centrum, enten det nu drejer sig om en Ombygning af det nuværende Posthus eller om Erhvervelsen af en ny Grund eller en anden Bygning. Postteknisk set er det maaske nok hensigtsmæssigt at lægge Postbygningen ved Banegaarden, men for Byens Forretningsliv vil det have den allerstørste Betydning, at det bliver bevaret i Byens Centrum. Hvis Posthuset flyttes til Banegaarden, vil det ikke vare meget længe, før der vil fremkomme Krav om et Indleveringskontor, og dette Krav vil blive rejst med meget stor Styrke. Jeg tror derfor, man vil gøre klogt i allerede nu at slaa fast, at i en By af Størrelse som Slagelse maa Post- og Telegrafkontoret ligge saaledes, at alle Beboere nyder væ-